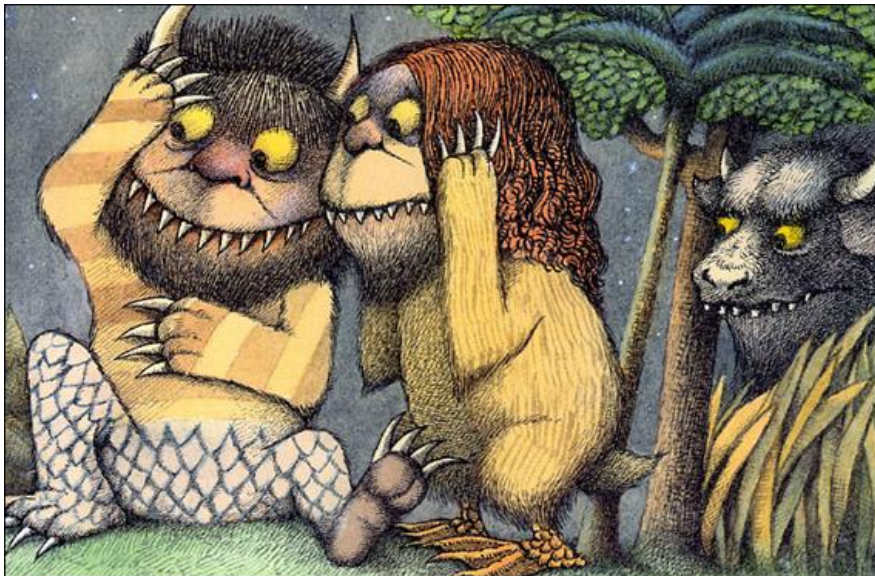

Creator si eliberator de monstri - Maurice Sendak

De Getta Neumann

Au trecut multi ani de cand un librar imi recomandase pentru baietelul meu de patru ani cartea lui [Maurice Sendak](#), *Where the Wild Things Are*. Am rasfoit cateva pagini si m-am uitat cu uimire la vanzator : "E mult prea infricosator pentru un copil mic !" "Ar fi pacat sa-l privati de aceasta poveste" , mi-a spus el.

Asa am facut cunostinta cu Max, care, in costumul lui de lup, intoarce casa pe dos. Ca pedeapsa, mama il trimite la culcare fara cina. In intunericul bezna, o padure misterioasa ii invadeaza camera, marea o inunda, iar Max navigheaza spre tara *Lucrurilor Salbatice*, probabil o varianta a expresiei idis "vilde haye", adica animale salbatice, sau, metaforic, copii nabadaiosi. Max se uita, fara sa clipeasca, in ochii monstrilor fiorosi care devin dragalasi si se supun noului lor rege. Un chef se dezlantuie pana Max simte dorul de casa, de mama. Iata-l din nou in patul lui, iar pe masa il asteapta cina, care nu a avut timp sa se raceasca.

Si in basmele fratilor Grimm forfotesc vrajitoarele si zgripturoaicele, dar printesele si fetitele cuminti le neutralizeaza. La Maurice Sendak, fortele intunecate ale psihicului rabufnesc in universul copiilor. Max e ravasit de manie oarba, de agresivitate, e "lup", pana se ia la tranta cu "monstrii" lui, ii imblanzeste si se domoleste pe sine.

Violenta din textele si ilustratiile lui Sendak se explica si prin faptul ca mare parte din familia lui a murit in lagare de concentrare. El insusi a spus : "The Holocaust has run like a river of blood through all my books." (*Holocaustul strabate ca un suvoi de sange toate cartile mele*). Se pare ca "lucrurile salbatice" starnesc un ecou profund in noi, in adulti si in copii, altfel nu s-ar intelege fascinatia operei lui Maurice Sendak care a murit in 8 mai la varsta de 83 de ani.